

fælde er, hvis man selv bliver angrebet, og det andet tilfælde er, hvis FN's Sikkerhedsråd udtrykkelig giver mandat til det.

Der sagde udenrigsministeren i sit sidste svar, at han mente, at Iraks manglende opfyldelse af våbeninspektionen allerede var nok. Jeg vil godt spørge, om ministeren mente, at det allerede var nok til at starte en krig.

Mener udenrigsministeren, at 1441 kan begrundes en krig, uden at der foreligger et fornyet FN-mandat i Sikkerhedsrådet? Det er jo et helt afgørende spørgsmål, det er det spørgsmål, der diskuteres i øjeblikket, og det er det spørgsmål, franskmændene bl.a. vil sige nej til.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det var jo igen ikke det spørgsmål, jeg fik stillet. Det er lidt forvirrende, når man får nogle andre spørgsmål. Det kan jeg jo slet ikke finde ud af.

Spørgsmålet, som er stillet til mig, er: Vil udenrigsministeren redegøre for, om den danske regering vil sende danske soldater til Irak, og om dette er årsagen til, at danske soldater er blevet miltbrandvaccineret – uanset et manglende FN-mandat? Det er det spørgsmål, hr. Villy Søvndal har fremsendt. Derfor synes jeg, da offentligheden jo er bekendt med det spørgsmål, at offentligheden også skal have svaret.

Som jeg tidligere har redegjort for, er det regeringens uændrede holdning, at dansk deltagelse i en eventuel militæraktion mod Irak forudsætter, at aktionen er forankret i FN.

Med hensyn til vaccinationsprogrammet kan jeg henvise til de oplysninger, forsvarsministeren tidligere har givet. Kernen er, at det tager op til 6 uger, før vaccinerne får virkning, og det er derfor nødvendigt at gennemføre dem i god tid.

Vaccinationerne indebærer naturligvis ikke nogen beslutning om udsendelse af soldater. Der er her blot tale om at holde muligheden åben, for ventede man, indtil Sikkerhedsrådet kalder på os, måtte man sige: Ja, det er godt nok med jeres Sikkerhedsråd, men det varer 6 uger, før vi kan stå der. Og vi kan i øvrigt ikke stå der uden en folketingsvedtagelse.

Et bredt flertal har i øvrigt tilsluttet sig, at Danmark deltager i den militære beredskabsplanlægning for at medvirke til, at der opretholdes en troværdig militær trussel mod Irak sideløbende med den diplomatiske indsats. Vaccinationsprogrammet er et naturligt led i dette beredskab.

Altså: Kalder Sikkerhedsrådet på os – og det er jo også derfor, vi har truffet de beslutninger,

vi har, om at være klar – kan det jo ikke nytte noget, at vi siger til Sikkerhedsrådet: Kære venner, det er sødt af jer, men der går altså 6-7 uger, før I ser noget til os.

Det er derfor, vaccinationsprogrammet selvfølgelig skal være gennemført, således at man, hvis Sikkerhedsrådet kalder, er klar til hurtig udrykning.

Nu er min tid udløbet, men jeg får et spørgsmål til – med garanti.

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret.

Jeg er en stor beundrer af udenrigsministerens evne til, uanset hvilket spørgsmål man stiller – og det er derfor, jeg prøver at variere dem lidt – at svare præcis det samme.

Jeg tror, jeg er kommet til at beskyldes statsministeren for noget forkert, nemlig for at være den eneste, der kunne oversætte Bushs retorik fuldstændig uden fejl. Jeg er ked af, at jeg glemte at tage udenrigsministeren med, for det burde han også være omfattet af. Det helt faste udtryk, uanset om man stiller et præcist spørgsmål, er, at udenrigsministeren gentager som en robot, at det skal være forankret i FN.

Det, der er det afgørende spørgsmål, som diskuteres i virkelighedens verden, er – og der vil jeg godt have udenrigsministerens svar: Forudsætter det et fornyet FN-mandat, eller kan man alene i henhold til 1441-resolutionen sætte af i forhold til en krig?

Nu er jeg sikker på, at jeg får et svar fra udenrigsministeren, der hedder, at det skal være forankret i FN, men det er ikke det, jeg spørger om. Jeg spørger om: Skal der en fornyet FN-resolution til – ja eller nej – for at Danmark vil støtte en sådan krig med danske soldater?

Kl. 13.40

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er meget, meget taknemmelig for, at hr. Villy Søvndal prøver at variere spørgsmålene. Det har jeg ikke opdaget, men det kan være, det kommer.

Vi har sagt, at vi støtter Sikkerhedsrådet. Sikkerhedsrådet afgør selv, om det har behov for en ny resolution. Hvis jeg siger til Sikkerhedsrådet: Vi vil kun støtte jer, hvis I formulerer en ny resolution, så har jeg jo i virkeligheden ikke støttet Sikkerhedsrådet, for så har jeg støttet Sikkerhedsrådet på betingelse af, at de er som mig. En ordentlig støtte til Sikkerhedsrådet er jo at sige: Det er jer, der skal træffe beslutningen, det er